

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619201397
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2619201397.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: G. I., narodený XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Vajanského 17/1, Senica, dieťa rodičov: matka I. R., narodená XX.XX.XXXX, bytom T. S. XXX, H. G. N. a otec N. I., narodený XX.XX.XXXX, bytom Obec H., za účasti prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava: JUDr. U. N., so sídlom Krajskej prokuratúry Trnava, Dolné Bašty 1, Trnava, o uloženie výchovného opatrenia, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Senica JUDr. Ing. I. H., PhD. proti uzneseniu Okresného súdu Senica č. k. 11P/38/2019-30 zo dňa 02.10.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že maloletý sa dočasne odníma z osobnej starostlivosti matky a nariaďuje sa maloletému výchovné opatrenie, a to pobyt v Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu, S. X, XXX XX G., za účelom zabezpečenia odbornej pomoci maloletému na obdobie 6 mesiacov s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia o nariadení výchovného opatrenia.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. dočasne odňal mal. G. z osobnej starostlivosti matky a nariadil maloletému výchovné opatrenie a to pobyt v Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu, S. X, XXX XX G., na obdobie 6 mesiacov s účinnosťou od 02.09.2019 a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 37 ods. 3 písm. b) Zákona o rodine, § 52 Civilného mimosporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 04.07.2019 domáhal toho, aby súd nariadil maloletému výchovné opatrenie a to pobyt v Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu - Centre pre deti a rodiny G., na obdobie 6 mesiacov od nástupu do tohto zariadenia. Maloletý pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov, rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 4P/52/2011-23 zo dňa 23.06.2011 súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matke a otcovi bola uložená vyživovacia povinnosť. Výsluchom matky mal súd prvej inštancie preukázané, že táto býva s maloletým v spoločnej domácnosti svojich rodičov, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému Z. R., narodenému XX.XX.XXXX. Matka potvrdila, že má s maloletým výchovné problémy, ktoré nezvláda, pretože maloletý ju nerešpektuje. V škole dosahuje slabý prospech a po škole sa túla, pričom ona nemá vedomosť, kde je. Súd prvej inštancie mal tiež preukázané, že otec maloletého sa zdržuje na neznámom mieste a o maloletého nejavi žiadny záujem. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 9P/35/2019-7 zo dňa

20.08.2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nariadil matke odovzdať maloletého do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov a to do Súkromného liečebno-výchovného sanatória - Centra pre deti a rodiny G.. Na základe tohto neodkladného opatrenia sa maloletý nachádza v tomto zariadení od 02.09.2019.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že návrh na nariadenie výchovného opatrenia bol podaný dôvodne, keďže mal preukázané, že matka má s maloletým výchovné problémy a otec o neho nejavi žiaden záujem. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie už bol maloletý umiestnený v danom zariadení na základe neodkladného opatrenia súdu. Súd prvej inštancie preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti návrhu vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Senica z dôvodu, že uznesenie súdu prvej inštancie je v časti výroku I. založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Poukázal na to, že výrok rozhodnutia, ktorým súd nariaďuje výchovné opatrenie v zmysle § 37 ods. 3 písm. b) Zákona o rodine, by mal obsahovať jednak uvedenie účelu, ktorý sa výchovným opatrením sleduje a jednak dĺžku, t. j. vymedzenie doby, počas ktorej sa bude nariadené výchovné opatrenie uplatňovať. Ďalej prokurátor v odvolaní argumentoval tým, že rozhodnutie súdu o nariadení výchovného opatrenia má vo vzťahu k usporiadaniu pomerov vo sfére výchovy maloletého dieťaťa konštitutívne účinky a samotné výchovné opatrenie je preto možné nariadiť len s účinkami pro futuro, t. j. v čase a na dobu plynúcu najskôr od právoplatnosti uznesenia, ktorým sa nariaďuje. Má za to, že ak súd prvej inštancie napadnutým uznesením uložil maloletému výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 3 písm. b) Zákona o rodine na obdobie 6 mesiacov s účinnosťou od 02.09.2019, t. j. so spätnou účinnosťou v čase, ktorý (o jeden mesiac) predchádzal vydaniu samotného uznesenia, rozhodol nesprávne. Z vyššie uvedených dôvodov má preto za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Keďže súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vykonané dokazovanie netrpí vadami, prokurátor navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku zmenil tak, že súd dočasne odníma maloletého G. I. z osobnej starostlivosti matky a nariaďuje maloletému výchovné opatrenie, a to pobyt v Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu, S. X, XXX XX G., za účelom zabezpečenia odbornej pomoci maloletému dieťaťu, na obdobie 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

6. Matka a otec odvolanie nepodali, k odvolaniu prokurátora sa nevyjadrili.

7. Kolízny opatrovník odvolanie nepodal.

8. K odvolaniu prokurátora sa vyjadril kolízny opatrovník. Vo vyjadrení uviedol, že súd rozhodol o nariadení výchovného opatrenia na základe jeho návrhu, ktorý podal z dôvodu vážneho ohrozenia psychického a sociálneho vývinu maloletého. Nakoľko nebolo v záujme maloletého dieťaťa, aby zostávalo v prirodzenom rodinnom prostredí, kde ho matka nezvláda a jeho správanie sa neustále zhoršovalo, bolo potrebné ho umiestniť do vhodného zariadenia. Podoťkol, že tieto zariadenia sú dlhodobo predimenzované a umiestnenie maloletého dieťaťa do nich je z kapacitných dôvodov náročné. Pre maloletého prisľúbilo prijatie Súkromného liečebno-výchovného sanatória - Centrum pre deti a rodiny G., pričom dátum nástupu určili na 02.09.2019. V záujme zabezpečenia riadnej výchovy u maloletého bolo potrebné súdom rozhodnúť a umiestniť ho do zariadenia s uvedeným dátumom. Uviedol tiež, že v uvedenom zariadení s maloletým od jeho nástupu pracuje psychológ, ktorý skonštatoval, že osobnosť maloletého je nezrelá, v popredí obrazu je narušenie pozornosti, symptómy ADHD a tiež má sklon k impulzivite. Myslenie sa javí ako nezrelé, prítomné je výrazné fantazijné spracovanie prvkov reality, vplyvom porúch pozornosti ešte viac fragmentované. Psychológ odporučil absolvovať špecializované vyšetrenie. Ďalej uviedol, že u maloletého je potrebné, aby naďalej pokračoval v pobyte v danom zariadení.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom (§ 361 ods. 1 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 59 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. h)

Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre čiastočnú zmenu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie (§ 388 Civilného sporového poriadku).

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu kolízneho opatrovníka na uloženie výchovného opatrenia maloletému z dôvodov pretrvávajúcich výchovných problémov s maloletým. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o nariadení výchovného opatrenia maloletému, a to pobytu v Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu, S. X, G., na obdobie 6 mesiacov s účinnosťou od 02.09.2019.

11. Predovšetkým sa žiada uviesť, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v miere potrebnej pre jeho rozhodnutie a vec až na jednu okolnosť (majúcu len čiastočný dopad na správnosť zvoleného rozhodnutia) správne posúdil i po právnej stránke. Bola to však práve spomenutá dielčia nesprávnosť v právnom posúdení veci, ktorá si vyžadovala zmenu tohto rozhodnutia.

12. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa.

13. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

14. Podľa § 37 ods. 3 písm. b) Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak výchovné opatrenia uvedené v odseku 2 nevedli k náprave, súd dočasne odníme maloleté dieťa z osobnej starostlivosti rodičov aj proti ich vôli, osôb, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo § 48, budúcich osvojiteľov, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľov alebo poručníka, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará, a nariadi maloletému dieťaťu na účely zabezpečenia odbornej pomoci maloletému dieťaťu alebo zabezpečenia úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa pobyt v zariadení najdlhšie na šesť mesiacov.

15. Podľa § 37 ods. 5 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže výchovné opatrenie podľa odseku 3 uložiť aj vtedy, ak jeho uloženie nepredchádzalo výchovné opatrenie podľa odseku 2.

16. Odvolací súd k veci uvádza, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky pre uloženie výchovného opatrenia, a to z dôvodu dlhodobo pretrvávajúcich výchovných problémov s maloletým. Odvolací súd poukazuje na správne dôvody súdu prvej inštancie v časti uloženia výchovného opatrenia, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia a za účelom vysporiadania sa s odvolacími námietkami prokurátora, odvolací súd uvádza nasledovné:

17. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že maloletý pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov. Okresný súd Senica rozsudkom č. k. 4P/52/2011-23 zo dňa 23.06.2011 schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od 03.04.2008, ktorá je povinná ho zastupovať a spravovať jeho majetok, otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné vo výške 80 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od 03.04.2008 s tým, že nedoplatok na zročnom výživnom od 03.04.2008 do 30.06.2011 vo výške 690 eur sa otec zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhody splátok a upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stretávať každý párnny týždeň v mesiaci v sobotu od 14.00 hod. do 16.00 hod. s tým, že matka je povinná maloletého na styk pripraviť, otcovi odovzdať v určený čas a otec je povinný maloletého vrátiť matke riadne a včas. Matka býva s maloletým v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému Z. R., narodenému XX.XX.XXXX. Matka má s maloletým výchovné problémy, ktoré nezvláda, pretože maloletý ju nerešpektuje. Maloletý v škole dosahuje slabý prospech a po škole sa túla, pričom ona nemá vedomosť, kde je. Otec o

maloletého nejavi žiadny záujem, v súčasnosti sa zdržuje na neznámom mieste. Správanie maloletého je už dlhšiu dobu problémové, matka ho nezvládala, jeho správanie sa neustále zhoršuje, a preto bolo nevyhnutné situáciu urgentne riešiť umiestneným maloletého do vhodného zariadenia. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 9P/35/2019-7 zo dňa 20.08.2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nariadil matke odovzdať maloletého do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov a to do Súkromného liečebno-výchovného sanatória - Centra pre deti a rodiny G., S. X, XXX XX G., IČO: 36075604, a to dňa 02.09.2019, v ktorom zariadení sa maloletý nachádza doteraz.

18. Prokurátor v odvolaní konštatoval, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vykonané dokazovanie netrpí vadami, avšak namietal jednak absenciu uvedenia účelu výchovného opatrenia vo výroku, ktorý sa výchovným opatrením sleduje a taktiež, že súd prvej inštancie rozhodol o uložení výchovného opatrenia so spätnou účinnosťou počnúc obdobím, ktoré začína ešte pred vydaním napadnutého uznesenia. Hoci napadnuté uznesenie bolo vydané dňa 02.10.2019, maloletému bolo nariadené výchovné opatrenie spätne s účinnosťou od 02.09.2019. Prokurátor v odvolaní argumentoval tým, že rozhodnutie súdu o nariadení výchovného opatrenia má vo vzťahu k usporiadaniu pomerov vo sfére výchovy maloletého dieťaťa konštitutívne účinky a samotné výchovné opatrenie je preto možné nariadiť len s účinkami pro futuro, t. j. v čase a na dobu plynúcu najskôr od právoplatnosti uznesenia, ktorým sa nariaďuje. Z dôvodov uvedených vyššie mal prokurátor za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku.

19. K odvolacím námietkam prokurátora odvolací súd uvádza, že aj vzhľadom na v podstate správne rozhodnutie súdu prvej inštancie o nariadení výchovného opatrenia, musí odvolací súd konštatovať jeho dielčiu nesprávnosť spočívajúcu v neuvedení účelu, ktorý sa výchovným opatrením sleduje a spočívajúcu v uvedení účinnosti nariadeného výchovného opatrenia od 02.09.2019. Súd prvej inštancie totiž v napadnutom uznesení vôbec neuviedol účel výchovného opatrenia a účinnosť výchovného opatrenia naviazal na časové skutočnosti, ktoré nastali dňom 02.09.2019 (konkrétne na nariadené neodkladné opatrenie uznesením súdu prvej inštancie č. k. 9P/35/2019-7 zo dňa 20.08.2019). Výchovné opatrenie sa nariaďuje vždy za konkrétnym účelom a súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia po uplynutí obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení. Výchovné opatrenie súd zruší, ak splnilo svoj účel, prípadne môže rozhodnúť o uložení iného vhodného výchovného opatrenia, ak je to v záujme maloletého dieťaťa. Nariadenie výchovného opatrenia sa tiež viaže na dĺžku, t. j. vymedzenie doby, počas ktorej sa bude nariadené výchovné opatrenie uplatňovať, pričom sa určuje v rozhodnutí aj účel, ktorý má výchovné opatrenie sledovať. Rozhodnutie súdu o nariadení výchovného opatrenia je rozhodnutím s účinkami ex nunc, ktoré sa uplatnia právoplatnosťou rozhodnutia. Účelom nariadenia neodkladného opatrenia v predmetnej veci bolo zabezpečiť starostlivosť o maloletého nahrádzajúcu starostlivosť rodičov v čase pred meritorným rozhodnutím veci, teda zabezpečenie iba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, ktorá bude vystriedaná úpravou pomerov v rozhodnutí vo veci samej. Rozhodnutie vo veci samej, ktorým súd nariadil výchovné opatrenie, je teda možné iba s právnymi účinkami výlučne do budúcnosti, nakoľko na spätné obdobie platila úprava pomerov nariadená neodkladným opatrením. Pri riadení sa úvahami uvedenými vyššie potom odvolací súd mal za to, že je potrebné sčasti zmeniť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a odstrániť dielčie pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce jednak v neuvedení účelu, ktorý sa výchovným opatrením sleduje a tiež nesprávnym uvedením účinnosti nariadeného výchovného opatrenia.

20. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku zmenil tak, že doplnil účel výchovného opatrenia a zmenil jeho účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o nariadení výchovného opatrenia.

21. O náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie i odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku v spojení s ustanoveniami § 396 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania, nakoľko nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z aplikácie ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku.

22. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).